

יוצא-לאור על-ידי
בית חב"ד המרכזי באר שבע
בסיוע צעירי אגודת חב"ד - המרכז

זמני השבת

יחוללים תל-אביב חיפה באר-שבע	5:26	5:14	5:23	5:08
כניסת השבת	6:24	6:22	6:23	6:21
צאת השבת				

ממתק לשבת

העלון השבועי לילדים

הלכה לשולחן השבת

תענית אסתר ומחצית השקל:

'תענית אסתר' הוא צום שנהגו בו עם-ישראל, בערב פורים (י"ג באדר) לזכר התענית שנקבעה ליום זה בזמן הגזרה, ובה בקשו היהודים מה' שיפיל את אויביהם במלחמה.

תענית זו נקבעה לדורות, כדי לזכר תמיד שהקדוש-ברוך-הוא רואה ושומע תפלת כל איש בעת צרתו, כאשר יתענה וישוב אל ה', כמו שעשה בימי מרדכי ואסתר.

בשנה זו, י"ג באדר-ב יחול בשבת הבאה, והתענית מקדמת ליום חמישי, י"א באדר-ב. בסדר התפלה לתענית מקדמת, אומרים במנחה (בקהלות שנהגו) גם "אבינו מלכנו" ותחנון, מפני שאיננה חלה בערב פורים כבכל שנה.

מחצית השקל: מנהג ישראל (אנשים, נשים וטף) לתת כסף לצדקה בערב פורים (ב'תענית אסתר' לפני תפלת המנחה), זכר ל'מחצית השקל' שהיו ישראל שוקלים בזמן בית-המקדש.

נוהגים לתת שלושה מטבעות של מחצית ממטבע המדינה. לדגמא: שלושה חצאי שקל בארץ-ישראל, או שלושה חצאי דולר בארצות-הברית. למנהג הספרדים, יש לתת ערך של 'מחצית השקל', שהוא שוי של 10 גרם כסף טהור. סכום זה נע בין עשרה לעשרים שקלים.

מהדרים לתת 'מחצית השקל' בעד כל בני הבית, אפילו הקטנים.

(מקורות: שו"ע סי' תרפ"ב ו'כף החיים שם סקט"ו. שערי המועדים - אדר, סי' נ"ט. ספר התודעה ע' רנטרס. מאמר מרדכי - למועדים ולימים (להגמ"מ אליהו זצ"ל) פרק סג. נטעני גבריאל - פורים, סימן כ"ד)

המדור מוקדש ע"י ר' אברהם שיחי קדוש, לע"נ בנו הת' יוסף יצחק ז"ל

נקודה למחשבה

שְׁלוֹם חֲבֵרִים,

"מה אפשר ללמד מאות אחת?", שאל אותנו המורה. "כלום", השיבו חלק מהילדים; "מעט מאוד", טענו אחרים.

"המון", קבע המורה, והוסיף: "ואפלו מאות קטנה, נתן ללמד הרבה דברים.

"לעיתים, אנו קוראים ולומדים באפן אוטומטי, ואפלו לא שמים-לב לפרטים מעניינים וחשובים. קחו למשל את האות 'א' במלה 'ויקרא'. אם תעינו בחמש, תראו שהיא קטנה משאר האותיות".

המורה הצביע על הא' הקטנה ואמר: "שימו לב מה למד מכוף האדמו"ר ה'צמח-צדק', רבי מנחם-מנדל מליובאוויטש. כאשר מלאו לו שלוש שנים, לקחו אותו ל'מלמד' בפעם הראשונה. ה'מלמד' למדו את הפסוקים הראשונים מחמש ויקרא: 'ויקרא אל משה...'. הילד התפלא למראה הא' המיוחדת, ושאל: 'מדוע האות אלה קטנה?'.

"סבו, האדמו"ר הזקן, הסביר ואמר: 'האלף הקטנה מלמדת על אפיו של משה רבנו. למרות מעלותיו הרבות, הוא היה ענו מאוד. לעמת זאת, אדם הראשון הכיר במעלת עצמו והתגאה, ולכן בספר דברי-הימים כתוב "אדם" באלף גדולה"...

מסתבר, שזה רק מסר אחד שאפשר ללמד מאות אחת.

שבת שלום, דני

יום שכולו שבת

אמרו חכמינו זכרונם-לברכה: "כל המרחם על הבריות, מרחמים עליו מן השמים". קל-וחמר, מי שמרחם על גלות השכינה, בודאי ירחמו עליו מן השמים, והוא יושע. (תפארת שלמה ר"ה)

עונג שבת עם צביקי מצחיקי

הביצה שהצילה

בתקופות שונות בהיסטוריה, היו הנוצרים מעלילים על היהודים כי הם שוחטים ילדים נוצריים כדי להשתמש בדם לאפית המצות. עלילה זו, שפמובן אין לה כל בסיס, היתה סבה להתפרעיות ולהרג ביהודים. הימים המועדים לסכנה זו היו בימים של ערב פסח.

הפעם, רחפה עלילת-דם על ראשם של היהודים באחת מערי אירופה. לא היתה זו הפעם הראשונה בה הנוצרים האשימו את היהודים ברצח שארע בעיר. היהודים שידעו את הצפוי להם, חששו מאוד לגורלם.

בית-המשפט זמן את רב העיר, להעיד במשפט שנוערך ליהודים, כאשר פסק-הדין כבר כמעט הכרע מראש. השופטים, שלא היו יהודים, נטו לטובת הנוצרים, והיו בטוחים כי הרב לא יוכל להוכיח את חפותם של היהודים. למרות זאת, נתנה לרב ההזדמנות לדבר לפניהם.

היהודים שישבו באולם, המתונו במתח למוצא פיו של הרב. הם התפללו וקווו כי הוא יצליח להוציא לאור את צדקתם, ולהציל את הקהלה מפרעות.

לאחר הקראת כתב האשום, שאל הרב: "האם אפשר להביא לכאן אשה יהודיה?".

השופט אשר את הבקשה, ושלח את שמש בית-המשפט החוצה. הלה, יצא לרחוב וקרא לאחת הנשים היהודיות שעברה במקום באותה שעה. עד מהרה נכנסה לאולם אשה יהודיה פשוטה.

"האם תוכלי להכין לי חביתה, בבקשה?", שאל הרב בהושיטו ביצה לאשה.

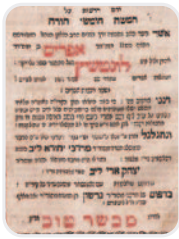
האשה תממה על הבקשה המוזרה בעצומו של הדיין בבית-המשפט. אולם, היא השיבה בחיוב, ומהרה למלא את מבקשו של הרב.

לעיניהם של כל הנוכחים בדיין, שברה האשה את קלפת הביצה. אולם, לפני ששפכה את התכלה למחבת, בדקה היטב את הביצה.

"מדוע את מתבוננת בביצה בעיון?", שאל הרב את האשה בקול "עלי לבדק שאין חלילה דם בביצה", השיבה האשה לפי תממה, "זאת כיון שהתורה אסרה עלינו י'כל דם לא תאכלו'".

תשובתה של האשה, שנואמרה בתם-לב, הוכיחה לשופטים כי היהודים חפים מפשע. הם ראו עד כמה נזהרים היהודים אפלו מטפת דם קטנה, והבינו כי אין כל בסיס לעלילה המרשעת.

ה"כלי יקר"

זמן: רבי שלמה אפרים מלונטיש, נולד בערך בשנת ה'ש (1540), ונפטר בז' אדר-ב' ה'שע"ט (1619).

מקום: הוא נולד בלונטיש שבפולין, ובהמשך כהן כרבה של פראג.

אודותיו: רבי שלמה אפרים הצטון פדרשן מיוחד, חבר ספרי דרשות, ואף בפרושי לתורה הכניס רעיונות ומסרים. כנויו (ה'כלי יקר') נובע משם פרושו לתורה - 'כלי יקר'. בתחלה נקרא שמו אפרים בלבד, ובאחרית ימיו נוסף לו השם שלמה.

הוא מלא את מקום המהר"ל כראש הישיבה ורבה של פראג, וכאשר עסק בשאלות חברתיות ובתקון ההנהגה הצבורית, גלה מנהיגות איתנה ופעל בדרכי שלום.

משתעשעים

בתפוזרת שלפניכם למעלה מ-15 מושגים הקשורים לעבודת הקרבנות, לאורך לרוחב ובאלכסון. מצאו לפחות 10.

ק	א	ר	א	ד	מ	מ
ע	ר	ק	ה	ז	י	ז
ר	צ	ב	ח	ה	ז	ב
צ	מ	י	נ	ל	י	ח
א	ה	ל	מ	ו	ע	ד
נ	ה	כ	ח	ע	ו	פ
ת	מ	י	מ	ח	ב	ת

את הפתרון, בצירוף שם וכתובת ניתן לשלוח עד יום שלישי: • ב-SMS למספר: 052-8814124 • בפקס: 08-6273955 • או בדואר: בית חב"ד המרכזי, ת"ד 814, באר שבע

בין הפותרים תיערך הגרלת פרסים

פתרון פרשת תרומה: תרומה. הזוכה: מנדי גושן, ראשון לציון.

לעילוי נשמת הרב החסיד

ר' מאיר ראובן בן ר' משה יוסף ז"ל וורוזב פעל בשליחות הרבי בקירוב העולים מברית-המועצות

משלוחי מנות קונים במסיבה מגוון מוצרים בהשגחת הבד"ץ

קב"ת אבת חתן קב"ת אי' הולדת

אבחר סוכריות סקולזים וזוא' באסקו

חבילות e' חתי'ק

הפתאות אי' הולדת

אסיבה מרכז האמתיים והאמתיים